

מצבי הרוח התחלף כל שעה, בהתאם לתוצאות המקריות

רגעים של מתח התחלפו ברגעים של צהלה וחוזר חלילה

מסתבר כי אין טעם לראיין אותו. הסקר מראה על ירידה למערך. אברהם שוחט, "בייגה", המועמד מס' 47, העדיף להישאר בערד עירו. גם מועמד מס' 46, גד יציב, מטעם מפ"ם, לא נראה באולם.

23:30 (מפד"ל): מי שלא ראה את שימת ראשי המפר"ל לא ראה שימחה מימיו. בניין הקסטל כאילו קם

הזמין את כולם לצפייה משותפת ולמסיבת נצחון בכיתו שבמת-אביב ג'.

ובינתיים מקווים פה כולם לנס. ערי אמוראי אומר: "עוד מנרט אחד והכל יהיה בסדר". האיש המבוקש ביותר באולם הוא רפי סוויסה, מועמד מס' 48. השאלה הגורלית היא — ייכנס או לא ייכנס? עד שמוצאים את רפי סוויסה,

לעולם". העיתונאים משוחחים כהתלהבות על נצחונה המרהים של ש"ס. ש"ס זה שוס, אומר מישהו.

בולטים בהיעדרם אנשי צוות הטלוויזיה, שהכינו את שידורי המערך. רני וסלי, דן שילון, אתי שילוני, הגששים והבמאים, ציון חן וראלף עינבר. מסתבר כי הגשש גברי בנאי

סימני-עצבנות באולם. החוס קשה מנשוא. הפעילים הולכים הלך ושוב. אחד מהם אינו יכול להסתיר את התמרמרותו ואומר: "אם אני במקום שימעות פרס לא הייתי בא לפה בכלל. כמה הוא עוד יכול לטרטר את המיפלגה המסכנה הזאת. הוא צריך להיות גבר ולהתפטר. אם הוא לא ניצח בבחירות האלה הוא כבר לא ינצח יותר

טלוויזיה שואל בחיך: "איפה ה'גששים'?"

22:35 (מערך): אווירת נכאים. נראה שאפי נצר יישאר בלי עבודה. בניגוד לבחירות הקודמות, האווירה קשה ביותר. אז ב'1981, למרות הסקרים המשיכו הכל לשיר ולצהול. עכשיו האווירה השתנתה בדרגע. אווירה קשה של יאוש. מוטה גור מבקש מאפי נצר לנגן. מישו מציע לו שינגן את "על נהרות בבל". נצר מעדיף את "עוד לא נותקה השרשרת". הוא מנגן שלושה אקורדים, מתייאר ומסתלק עם האקורדיון שלו.

23:00 (שינוי): "אנחנו הולכים על המנרט החמישי", קורא וירשובסקי. פעילים אחרים מזמזמים את ג'ינגל הבחירות של שינוי: "הפעם צריך ממשלה עם שינוי" בהמשך הלילה יתברר לצעירים המכופתרים והסימפאטיים שהשימחה היתה מוקדמת מדי. על כל פנים, בשלב זה מנסים לאתר את מי שבוודאות נכנס לכנסת, ויידן עטשי הררוי, מח"כ ר"ש בכנסת התשיעית. הוא לא נמצא במטה, כי אם בכפרו בצפון.

שימחת עניים

23:00 (מערך) אולם העצמאות מתרוקן. יוצאים לרחבה שלפני האולם. כולם מסתובבים עם הראש בארמה. ד"ר ישראל פלג עדיין מקווה: "כשהודעתי על פרס בבחירות הקודמות כראש-הממשלה, היה מצב המערך 52 והליכוד 48. כסוף זה נגמר 48:47 לטובת הליכוד. זה עוד יכול להשתנות לטובתנו". יוסי שריר עושה ספקולציות, אולי בקואליציה עם שינוי ורץ, מי יודע.

מוטה גור חוזר ומחליט לשחרר את העיתונאים: "אתם יכולים להרגיש חופשיים לחצי שעה, כי בינתיים לא יקרה כאן כלום". אבא אבן מסתובב הלך ושוב באולם העצמאות. הוא מרגיש לא שייך. הוא לא נוצל כמעט בכלל בתעמולת הבחירות של המערך. הוא ניגש לעיתונאי דוד מרגלית ואומר לו: "אתה היית הפסימיסט היחיד שידע שהליכוד ינצח". קשה לו, לאבן, להסתיר את תרהמתו מהתוצאות. לפתע מחיאות-כפיים סוערות. כולם רצים אל תוך האולם. חיים יבין הודיע על 47 למערך, 42 לליכוד. שימחת עניים.

23:00 (ליכוד): יגאל כהן-אורגד, עם אשתו, שרה, בשימחה לבנה, בא, כולו חיוכים. הוא לוחץ בעליצות את ידי היושבים בשורה הראשונה, מנופף לאלה שבשורות האחרונות ומתיישב כקצה, יחד עם אשתו. רבריו של יצחק בן-אהרון בטלוויזיה, יה, על חוסר האחריות של העם, סוחטים בליכוד צחוק פרוץ וחוק במיוחד.

יצחק זייגר יושב לו בצד בשקט ביחד עם דליה אשתו וישראל בנו (17) וחצי, הוא עוד לא מצביע לצעיר, אחרת היה עוד קול לליכוד."

23:00 (לובה אליאב): בצריף של לובה, ברחוב מונטיפיורי השומם בתל-אביב, עצוב מאוד. על המסך מדבר יצחק בן-אהרון. לובה יושב קרוב למסך, שותק ובוהה ברובה. הוא אינו מחייך. הפעילים שיושבים מסביבו דוממים אף הם. "לנו יש קהל מצביעים יהודי, שלא מתבטא במידגם", מנתם פעיל אחר את חברו. ליד לובה, על שולחן קטן, זר גדול של שושנים אדומות. מישו שלח אותו מוקדם מדי. "זה שאנחנו בחוק, זה נורא, אבל זה שכנא בפנים, זה נורא פי כמה!" מעירה פעילה מבוגרת, ככניסה לצריף.

ש"ס זה שוס

23:25 (מערך): חיים בורכה, נהגו הוותיק של שימעות פרס, בא לקחת את מוטה גור. הם נוסעים למלון פלאזה להתייעצויות.

בכל זאת יש מישו ששמח על בחירתו של כהנא. ח"כ אריק נחמקין אומר לאחד העיתונאים כי יש דברים שכהנא אומר והוא צודק, אבל קשה לבצע אותם. "אני עוד הצבעתי בשביל המערך", אומר עיתונאי שמקשיב לנחמקין.